

нѣсѣ юпите ништо положительно доказали. А стари тѣ списатели говорящи за тѣхъ, отдаваѣтъ имъ еднѣ твърдѣ отдалнѣ древность.

Ето нѣколко си отломки отъ тѣхъ.

— Ἀριστοτέλης δ' ἐν πρώτῳ περὶ φιλοσοφίας καὶ πρεσβυτέρους (τοὺς Μάγους) φησὶν εἶναι τῶν Αἰγυπτίων καὶ δύο καὶ αὐτοὺς εἶναι ἀρχάς, ἀγαθὸν δαίμονα καὶ κακὸν δαίμονα· καὶ τῷ μὲν ὄνομα εἶναι Ζεὺς καὶ Ὀρομάσδης, τῷ δὲ Αἰδῆς καὶ Ἀρειμάνιος. (Διογ. Λαερτ.)—

—Аристотель же първо о маѣрословию говори, чи Маги тѣ сѣ по-стари отъ Египтяны тѣ и тии вѣрваѣтъ въ двѣ начала, добръ и зль духъ. Едному же имя Ирѣ-мъздъ (Ζεὺς), а другу му Ариманъ=Ахаранъ (Αἰδῆς=пъкала грѣц.).

Заблѣшка. Сички тѣ стари грѣцки списатели, описавши божества та на други тѣ народы, полагали сѣ свои тѣ за най-стары и за това сѣ тълкували имена та на свои тѣ си, какъ то е видно тукъ чи и Аристотель казва καὶ τῷ μὲν ὄνομα εἶναι Ζεὺς καὶ Ὀρομάσδης —Нѣ ако Аристотель бы знаилъ чи нхно то Ζεὺς е зѣто отъ зандско то *Deus*,*) зль духъ, не бы писалъ тѣй, т. е. да мысли чи Ирѣмъздъ е тѣхный Ζεὺς!

Кату разгѣда чьловѣкъ само то склонение: Ζεὺς имян. падеж., Διὸς род., Διὲ дат. Δία вин., не му остава никакво смѣнѣние чи то е зѣто отъ Парсы тѣ, а кату разгѣда друго едно склонение: Ζῆν им. Ζηνὸς род., Ζηνὶ дат. Ζήνα, вин. вижда явно пакъ персийское Цин=зль духъ. Рѣчь та Θεὸς е смѣшто отъ Ζεὺς-Θεὸς-Θεός, а нѣ какъ то маѣдруваѣтъ нѣкой си грѣцки маѣдреци Θεὸς προέρχεται ἀπὸ τοῦ Θεᾶσθαι τὰ πάντα!

За Зевса има най-много смѣшны и смѣтены приказки отъ грѣцки тѣ стары поети и баснословцы, кои единъ другиму противорѣчѣтъ. Едно же Мисенѣйско погрѣданіе казва, чи Зевса го възпитала въ дѣтство нѣкоја си нимфа (Горска Дива, Само-Дива) иманемъ Неда; а отъ нейно то имя ся назвала и рѣка Неда! (Вишѣ Dictionnaire Mythologique universel, издаденъ par Th. Bernard 1854. Paris). Наши тѣ Българи пѣваѣтъ въ Ладинъ праздникъ (Лазаръ въ християнскы календаръ): „Ой Ладо, Ладо, момиче младо! и: ой Недо, Недо, мамино чедо!, а знаино е чи Лада ся е славила отъ Българи тѣ за богынѣ любви и прѣдстатѣлкѣ брака. На каквѣ отдалнѣ древность ся отнѣсѣтъ тѣй-зи българскы пѣсны! Прѣды да ся възпитае Ζεὺς отъ Недѣ Самодивѣ и да ся състави грѣцкый Олимпъ!....

Беросъ, въ съчинение съхранено въ арменскы приводъ отъ Юсеба, възпомянува еднѣ Мидскѣ династиѣ, основанѣ въ Бабылонъ отъ единъ царъ називаемъ *Зороастръ*, много врѣмя прѣды Нина [Ninus]; той живѣлъ около 2233 прѣды Хріста.

Ксанту [Xantus] отъ Лидиѣ [470 прѣды Хріста], наведено отъ Диогена Лаертыя, полага Зороастра пророка 600 год. прѣды Тройскый бой [1800 год. прѣды Хріста].

Аристотель и Евдоксъ, спорядъ Плиния [hist. nat. XXX, 1.] полагали

*) На самскр. іазыкъ *dēva*, а на зандскы *daēva*. Въ Брахманы тѣ рѣчь та *dēva* зна-чи *dieu*=Богъ, а въ Парсы тѣ *daēva* значи *mauvais genie*=зль духъ.